

عنوان: ارزیابی آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان دانشکده های پرستاری و مامایی دانشگاههای علوم پزشکی سراسر کشور
مهمسا شکور (دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان)

مقدمه :

مهمترین تفاوت آموزش رشته های علوم پزشکی با دیگر رشته های دانشگاهی درمبحث آموزش بالینی می باشد و شاخص اصلی شناسایی این رشته ها می باشد که بدون آنها علوم پزشکی بی معنا می شود. آموزش بالینی فرایند پیچیده ای است که تحت تاثیر عوامل و متغیرهای زیادی قرار دارد. شناخت مشکلات اولین گام برای کاهش آنها بشمار می رود. بعضی مثل Schon در طبقه بندی دانش، دانش حرفه ای را پایین تر از دانشگاهی می دانند و نتیجتاً این در بعضی دانشگاهها منجر به خطر عدم توجه به همه جوانب دانش حرفه ای و هنری حرفه ای می شود. تحقیقات مشکلات مختلفی که باعث کاهش کارایی کارآموزی در عرصه دانشجویان پرستاری و مامایی می شود را شناسایی کرده اند که حل این مشکلات برای تقویت روش های مؤثر ضروری است. و از طرفی ارتقای کیفیت آموزش بالینی، مستلزم بررسی مستمر وضعیت موجود، شناخت نقاط قوت و اصلاح نقاط ضعف است.

هدف: در چند سال گذشته چندین تحقیق پراکنده جهت ارزیابی آموزش بالینی انجام شده که هرکدام از آنها از جنبه ای به مسئله پرداخته اند اما نتایج آنها یکجا جمع آوری نشده است بنابراین این مطالعه با هدف تعیین وضعیت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامایی سراسر کشور انجام شد

روش: مقاله حاضر یک مقاله مروری سیستماتیک از مقالات تحقیقات انجام شده در ده سال گذشته در مورد مشکلات بالینی دانشجویان پرستاری و مامایی دانشگاههای ایران، ثبت شده در منابع معتبر فارسی است.

نتیجه: نقاط ضعف و درجه آن در دانشگاههای مختلف متفاوت می باشد. مهمترین نقاط قوت و ضعف آموزش بالینی مربوط به توانمندی مربی بالینی از جنبه های مختلف، محیط بیمارستان، وجود فرصتهای یادگیری و نحوه حمایت از دانشجویان، در کاربرد اصول نظری در عمل، وجود عوامل تنیدگی زا در محیط بالینی و.... بودند. که در هر یک از تحقیقات مختلف یکسری از آنها به عنوان مشکلات و یکسری به عنوان جنبه های مثبت یاد شده بود. اما در کلیه تحقیقات به توانمندی مربی در جنبه های مختلف به طور بارزی توجه شده است. و در آخر بر اساس تحقیقات انجام شده می توان نتیجه گرفت که آموزش بالینی در اکثر دانشگاههای ما هنوز به صورت استاندارد و مطلوب انجام نمی شود و لازم است تحقیق و بررسی های بیشتری برای ریشه یابی و یافتن راه حل انجام شود.

بحث: گرچه برخی از ابعاد آموزش بالینی خوب است، اما تقویت جنبه های مثبت و اصلاح نقائص میتواند گامی مؤثر در راستای ارتقای کیفیت آموزش بالینی باشد و با ارزیابی آموزه های بالینی و مقایسه وضعیت موجود، نقاط ضعف و قوت مؤثر شناسایی گردد.